

EMANUEL – S NAMA BOG

4. nedjelja došašća, A

Junaci iz bajki često uspijevaju u veoma teškim pothvatima zahvaljujući nekom posebnom predmetu ili okolnosti. Ili imaju čarobni štapić, ili neko zvonce, prsten, općenito neki čarobni predmet. Snaga nije u junaku, nego u toj posebnoj zaštiti. Slično su se i Židovi tijekom svoje povijesti pouzdavali u posebnu zaštitu zavjetnog kovčega i jeruzalemskog hrama.

Sve je to tek blijeda slika jedne divne stvarnosti koju je drevni prorok tek malo nazreo, a Novi zavjet otkrio. Bog svome narodu obećava Spasitelja koji će se zvati *Emanuel*, što znači *S nama Bog*. Možemo li mi ljudi uopće nazrijeti i dokučiti dubine tog obećanja i te stvarnosti: naš Bog je Emanuel, *S nama Bog*?

Stari su narodi s dubokim strahopočitanjem prilazili svojim božanstvima. Samo su rijetki izabranici među njima, veliki svećenici, mogli ulaziti u svetište i prinositi žrtve. I tako su zaboravljali onu iskonsku poruku da je Bog čovjeka stvorio sebi slična, da druguje s njime, a ne da čovjek drži lik svojega Boga na nedostižnom pijedestalu.

Sad kao da bolje razumijemo zašto duhovni pisci toliko preporučuju razmatranje Božje riječi. To je ono kad čovjek u srcu prebire silna Božja djela. Naime, mi se ljudi na dobro lako naviknemo. Tako onda mi kršćani i ne shvaćamo kako nam Bog zapravo daje silno bogatstvo. Evo: stvorio nas je sebi slične, postavio nas da upravljamo svom zemljom, objavljivao nam se i govorio po prorocima, a sada nam govori po Svetom pismu. A tek kad pažljivo i s ljubavlju čitamo svete tekstove ostajemo zapravo zapanjeni nad činjenicom koliko Bog za nas čini. Ovdje na zemlji nikada ni nećemo dokučiti svu veličinu Božje ljubavi.

Eto u tome smislu Izaija danas Spasitelja koji ima doći naziva *Emanuel*, *S nama Bog*. Stari su Židovi to zacijelo shvaćali slikovito. Oni još nisu mogli razumjeti da će Bog stvarno poslati svojega Sina, da će Mesija stvarno biti Emanuel, *S nama Bog*. A upravo se to dogodilo, upravo se to događa danas među nama.

Oprostite mi, dragi prijatelji, što pišem o tako poznatim stvarima, ali zar to nije razlog da čovjek počne vikati kao Ivan u pustinji: „Ljudi, naš Bog je Emanuel, *S nama Bog*!“ Najveće se tjeskobe i stvaraju u čovjeku kad počne vjerovati da je sam, napušten od svijetu, zapostavljen, prepušten samome sebi. A ovdje nas Bog, naprotiv, uvjerava: *on je naš Bog, S nama Bog*. Mi kršćani znademo da je to duboko istinito. Sin se Božji rodio među nama, nama u svemu sličan, osim u grijehu, radi nas je postao siromašan da se mi njegovim bogatstvom obogatimo. Uzdigao nas je u visine, postali smo njegova braća i sestre, sinovi i kćeri Božji, dionici njegova božanstva.

Zacijelo je ta svijest i ta milost bila snagom Josipu i Mariji da posvema napuste svoje naume i svoja razmišljanja te da krenu u svetu avanturu koju posebno obilježava Marijin „Neka mi bude“ i Josipovo besprigovorno prihvaćanje anđelovih naputaka. Jer, Gospodin je bio s njima.

Tu stvarnost slaviti ćemo osobito svečano na Božić. Ako tražimo put k istini, ne bojmo se, Bog je s nama. Tražimo li oprostjenje, tražimo li snage za novi početak, ne bojmo se, jer s nama je Bog. U Kristu Isusu, po Crkvi snagom Duha Svetoga naš je Bog Emanuel, *S nama Bog*, a mi smo njegovi.

Zvonko Pažin